dosarul nr.1-182/2025 /1-25115307-26-1-30092025/ /2025300185/

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

15 aprilie 2026 orașul Râșcani

Judecătoria Drochia, sediul Râșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător ADOMNIȚA Maria
grefier VRÎNCEANU Andreea

cu participarea:
procurorului DONOS Livia
succesorului victimei decedate ROTARI Ștefan
apărătorului inculpatei, avocatul GAVAJUC Serghei
inculpatei MELNIC Ina

judecând, în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, de la 30 septembrie 2025 până la 15 aprilie 2026, cauza penală de învinuire a lui:

> **Melnic Ina Adrian**, născută la ***** număr de identificare *****, cetățeancă a Republicii Moldova, moldoveancă, domiciliată în satul ***** neangajat în câmpul muncii, nesupusă serviciului militar, căsătorită, studii medii de specialitate, nu are de grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, nu a fost în această cauză în stare de reținere sau de arest, anterior nu a fost judecată,

învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal,

a c o n s t a t a t

Melnic Ina, la 11 august 2025, în jurul orelor 08:30, deținând permis de conducere cu nr.256900327 cu categoriile ”AM”, ”B1”, ”B” eliberat la data de 14

iulie 2025, conducând automobilul de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, din direcția s. Iabloana, raionul Glodeni spre mun. Bălți, pe traseul R-15, la km 2+150 metri, din imprudență, a tamponat-o pe Rotari Evdochia, născută la 03 mai 1954, care traversa neregulamentar traseul în apropierea trecerii pentru pietoni. În urma tamponării, lui Rotari Evdochia i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragii în țesuturile moi pericraniene frontal-temporal pe dreapta, hemoragie subarahnoidală pe emisfera dreaptă, lobul frontal, traumă vertebro-medulară închisă, fracturi a vertebrelor 2-3 cervicală, cu lezarea măduvei spinării și a aparatului ligamentar cu hemoragii în țesuturile adiacente, trauma toracală închisă, fracturi închise de coaste 5,6,7, pe dreapta complete, indirecte pe linia medio-claviculară cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; pe stânga: fracturi complete, indirecte (cu semne de compresie pe lamina internă: fărâmițarea compactei, lipsa de substanță osoasă, margini neajustabile și de extensie pe lamina externă: margini regulate, ușor ajustabile ale coatelor 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 pe linia medie claviculară stânga, fără lezarea pleurei parietale, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; fractura claviculei pe stânga; fractură deschisă intraarticulară a ambelor oase a gambei drepte cu o plagă contuză pe porțiunea medială de unde proiemineză așchii osoase; echimoze pe părțile anterioare ale gambei dreapta și laterale anterior medial în 1/3 medie; 7 excoriații pe frunte, pe nas sub ambii ochi; echimoză în jurul ochiului drept, plagă contuză pe regiunea parietoccipitală pe dreapta până la os cu marginile nedrepte, contuzionate, care conform raportului de expertiză judiciară nr.202527C0058 din 29 august 2025, se califică ca vătămare gravă periculoasă pentru viață, care are legătură directă cu decesul. Moartea lui Rotaru Evdochia, a survenit în rezultatul șocului posttraumatic ca urmare a auto traumatismului suportat. Astfel, Melnic Ina a încălcat prevederile art.10, pct.1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere conform cărora, persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, art. 45 pct.1) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere care prevăd că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră şi, prevederile art. 45 pct. 2) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere care prevăd că, în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul, încălcări care sunt în legătură cauzală directă cu comiterea accidentului rutier în cauză şi consecinţele survenite.

Prin acțiunile sale intenționate, Melnic Ina a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal cu indicii de calificare: încălcarea regulilor de

securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Melnic Ina a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de noi probe, prin cerere semnată personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatei și procurorul au susținut cererea înaintată de inculpată, nu au obiectat în privința solicitării inculpatei pentru ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Ascultând participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatei, instanța de judecată a ajuns la concluzia că declarația personală prin înscris autentic, înaintată de inculpata Melnic Ina, a fost depusă cu respectarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi, consideră posibil de a fi admisă cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpata Melnic Ina, în ședința de judecată, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a declarat că: la data de 11 august 2025, în jurul orelor 08:40 se deplasa de la domiciliul din satul Iabloana, r-nul Glodeni spre mun. Bălți, Centrul pentru copii cu autism ”Alegor”, unde activa la acel moment. Fiind lângă vilele Izvoraș, a observat pe partea stângă un autobus, care a pornit de la stația de oprire. Înainte de stația respectivă era amplasat indicatorul trecere pentru pietoni și era marcajul rutier pentru trecerea de pietoni. La acel moment, trecerea pentru pietoni era liberă și nu erau persoane care doreau să treacă carosabilul, ea se deplasa cu o viteză de 40-450 km/h. La un moment dat, a observat la o distanță aproximativ de 20 m cum o persoană a ieșit de după autobus, traversând carosabilul, din partea stângă în partea dreaptă, luând în considerație direcția sa de deplasare. La un moment dat, a apăsat ușor frâna pentru a micșora viteza și persoana respectivă s-a oprit în loc, chiar pe axa carosabilului, pe linia de delimitare a benzilor. A înțeles că persoana traversează neregulamentar și din acest fapt a înțeles că-i permite să continue deplasarea cu autoturismul în direcția sa. Din acest considerent ea și-a continuat deplasarea, cu o viteză mai redusă, dar din păcate această persoană, Rotari Eudochia, a pornit din loc și a continuat deplasarea în aceeași direcție. Ea brusc a apăsat frâna, dar nu a reușit să evite impactul, iar ca urmare a tamponat-o pe banda sa de deplasare, cu colțul stâng al barei din față a automobilului și a oprit pe loc. Ea s-a speriat și a telefonat la 112 ca să anunțe despre accident, dar aflându-se afară telefonul era conectat la mâini libere și nu auzea persoana respectivă, ulterior cei de la 112 au telefonat-o înapoi și i-a comunicat că salvarea vine deja. A stat la fața locului și a așteptat poliția care a documentat cazul. Ea nu a consumat în acea zi băuturi alcoolice sau alte substanțe interzise, fapt demonstrat prin testul ”Drager”. După producerea accidentului rutier, a contactat succesorul victimei și și-a cerut iertare, concomitent a

achitat despăgubirile morale și materiale. Îi pare foarte rău de evenimentul nefast care a avut loc. Totul s-a întâmplat foarte repede și pe neașteptate și din păcate nu a putut evita accidentul prin frânare. La momentul producerii accidentului rutier, automobilul cu care se deplasa îi aparținea ei. A obținut dreptul de a conduce mijloace de transport în luna februarie 2024, iar în luna iulie 2025 a schimbat un alt permis de conducere, deoarece și-a schimbat numele după căsătorie.

Analizând declarațiile inculpatei depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatei, prezența în acţiunile acesteia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracţiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracţiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, şi anume:

- declarațiile succesorului părții vătămate decedate Rotari Ștefan care, în cadrul urmării penale a declarat că: a avut grijă de mătușa lui, sora tatălui, Rotari Evdochia, deoarece ultima nu avea alte rude. Mătușa a locuit în municipiul Bălți, dar avea și vilă în regiunea ”Izvoraș”, amplasată pe teritoriul raionului Râșcani, în apropierea satului Sadovoie, raionul Glodeni. La data de 11 august 2025, aproximativ pe la orele 09:50, a fost telefonat de către angajații de poliție, care i-au comunicat că, mătușa sa Rotari Evdochia a fost tamponată la intrarea la vilele ”Izvoraș” și a decedat. A venit la fața locului, unde a observat un automobil de model ”*****” de culoare ***** direcționat în direcția municipiului Bălți. Automobilul era în apropierea trecerii de pietoni. Lângă automobil în mijlocul traseului, fără suflare, se afla în poziție culcată cu fața în sus mătușa sa Rotari Evdochia. Automobilul partea din față stânga, sticla era deteriorată. Când a venit la fața locului, poliția și salvarea deja erau acolo. După ce a fost documentat cazul dat, a transportat-o pe mătușa sa Rotari Evdochia la morgă. În timp ce documentau angajații poliției accidentul rutier, mai bine zis făceau măsurări, a aflat că, la volanul automobilului ”*****”, care a tamponat-o pe mătușa lui, se afla o fetiță de 19 ani, pe nume Ina din raionul Glodeni, s. Iabloana. Alte circumstanțe pe faptul comiterii accidentului rutier, nu cunoaște. Față de șoferița Ina nu are careva pretenții. Mai mult ca atât, a fost ajutat financiar. Suma nu dorește să o comunice (f.d.40-41);

- declarațiile martorului Prisacari Liviu care, în cadrul urmării penale a declarat că: activează în calitate de medic la SAMU Bălți. La data de 11 august 2025, în jurul orelor 08:34, a primit informația telefonică de la 112 că, la vilele ”Izvoraș” s-a comis accident rutier, și anume, tamponare de pieton pe traseul Bălți-Glodeni. Împreună cu echipajul s-au deplasata la locul solicitării. Ajunși la fața locului, a depistat pe carosabil o persoană de gen feminin, aproximativ 65 ani, pe poziție decubidorsal (pe spate cu fața în sus), fără semne vitale de viață: respirația absentă, puls la artera carodită bilateral absent, pupilele dilatate maximal bilateral, areactive. Pe electrocardiograma linie izoelectrică (continuă), s-a constatat deces biologic al victimei de gen feminin. Alături de cadavrul depistat pe carosabil, pe aceiași bandă se

afla un mijloc de transport de model ”Peugeot” de culoare gri. Pe parbrizul din partea șoferului sticla era stricată. Șoferul s-a depistat a fi o persoană de gen feminin, pe nume Melnic Ina, născută la ***** locuitoare a sat. *****. În urma discuției cu ultima, careva leziuni nu s-au depistat, era cu reacție acută la stres. Cadavrul persoanei de gen feminin a rămas neidentificat, careva acte la ultima nu s-au găsit (f.d.43);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 august 2025 din care rezultă, locul unde a fost accidentul rutier, acesta fiind pe traseul R-15 la km 2+150 metri, în apropierea vilelor ”Izvoraș” raionul Râșcani, foto tabelul (f.d.10-32);

- raportul de expertiză judiciară cu nr. 202527C0058 din 29 august 2025 din care rezultă: moartea lui Rotari Evdochia, născută la 03mai 1954, a survenit în rezultatul șocului posttraumatic ca urmare a auto traumatismului suportat, ce se confirmă, prin datele necropsiei. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat leziunile corporale: trauma cranio-cerebrală închisă, hemoragii în țesuturile moi pericraniene frontal-temporal pe dreapta, lobul frontal, traumă vertebra-medulară închisă: fracturi a vertebrelor 2-3 cervicală, cu lezarea măduvei spinării și a aparstului ligamentar cu hemoragii în țesuturile adiacente, trauma torocală închisă: fracturi închise de coaste 5, 6, 7 pe dreapta complete, indirect pe linia medio-claviculară cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, pe stânga: fracturi complete, indirect (cu semen de compresie pe lamina internă: fărâmițarea compactei, lipsa de substanță osoasă, margini neajustabile și de extensie pe lamina externă: margini regulate, ușor ajustabile) ale coastelor 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 pe linia medie claviculară stânga, fără lezarea pleurei prietale, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura claviculei pe stânga, fractura deschisă intraarticulară a ambelor oase a gambei drepte cu o plagă contuză pe porțiunea medial de unde proiminează așchii osoase, echimoze pe părțile anterioare ale gambei drepte și laterale anterior medial în 1/3 medie; 7 excoriații pe frunte, pe nas sub ambii ochi, echimoză în jurul ochiului drept, plagă contuză pe regiunea parietoccipitală pe dreapta până la os cu marginile nedrepte, contuzionate. Sus numitele leziuni corporale, au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor corpuri dure-contondente, sau lovindu-se de ele, în timpul circumstanțelor indicate, adică în urma unui accident rutier și se califică ca vătămare gravă periculoasă pentru viață, care are legătură directă cu decesul. În proba de sânge și urină, prezentată pe numele cadavrului, alcool etilic nu s-a depistat (f.d.47-50).

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform jurisprudenţei Curții Europeane a Drepturilor Omului, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional (cauza Lhermitte v. Belgia, 29 noiembrie2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (cauza Bykov v. Rusia, 10 martie 2009, § 89, cauza Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, cauza Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, dreptul naţional și anume: art.95 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că: sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv a avut dreptul să le conteste, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care inculpatul le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;

2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;

3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;

4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Articolul 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru: încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care a provocat: decesul unei persoane.

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit prevederilor Regulamentului privind circulația rutieră, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 și anume:

- pct.3: participanţii la trafic sânt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor de semnalizare rutieră, condiţiile tehnice ale prezentului

Regulament şi prin acţiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanţi la trafic, să nu-i expună pericolului;

- pct.10 subpunctul (1) lit. b): persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum;

- pct.45 subpunctul 1) lit. a), b), d): conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea sa psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; situaţia rutieră;

- pct.45 subpunctul (2): în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.

Analizând în cumul probele administrate la etapa urmăririi penale, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludentei, utilității, veridicității şi suficienței acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui Melnic Ina pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în ședința de judecată, iar acțiunile ultimei se încadrează juridic în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, pe semnele: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatei Melnic Ina nu au fost stabilite.

Respectiv, inculpata Melnic Ina, urmează a fi recunoscută vinovată şi trasă la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de

judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpata de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpata să conștientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 alin.(4) Cod penal, instanța atestă că infracțiunea săvârșită în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Privind personalitatea inculpatei Melnic Ina, anterior nu a fost judecată (f.d.83), conform cazierului contravențional nu a fost sancționată contravențional (f.d.84).

Circumstanțe atenuante în privința inculpatei Melnic Ina, în conformitate cu art.76 alin.(1) lit. b) și e) Cod penal, instanța de judecată a stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani; repararea benevolă a pagubei pricinuite.

Circumstanțe agravante prevăzute la art.77 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Codul penal prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca Melnic Ina să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii ce i se încriminează și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 (trei) ani.

Apărătorul inculpatei, în ședința de judecată, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni.

Conform art.80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.1811–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare..

În condițiile art.80^1 alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, se stabilește noua limită a pedepsei sub formă de închisoare, care este de la 2 (doi) ani 3 (trei) luni la 5 (cinci) ani 3 (trei) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art.79 alin.(1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea

infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. (...). Săvârșirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Astfel, prin prisma art.79 alin.(1) Cod penal, instanţa reţine drept circumstanță excepțională vârsta inculpatei care în momentul săvârșirea infracțiunii aveau vârsta de 18 ani, dar nu avea atinsă vârsta de 21 de ani.

Totodată, instanța reține și prevederile art.70 alin.(3^1) Cod penal, prin prisma cărora la aplicarea pedepsei cu închisoarea persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime (...).

În condițiile art. 70 alin.(3^1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime a maximului pedepsei cu închisoare determinată prin prisma art.80^1 alin.(1) Cod penal, se stabilește noua limită maximă a pedepsei sub formă de închisoare, care este de la 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Referitor la circumstanța atenuantă - recunoașterii vinovăției de către inculpată care, potrivit legii, a atras incidența procedurii simplificate, instanța de judecată enunță că aceasta nu poate fi valorificată în calitate de circumstanță atenuantă prevăzută expres de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de fapt să i se acorde o dublă valență juridică.

Conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave şi grave, săvârșite cu intenție.

Prin prisma art.90 alin.(1) și (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra

comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

În contextul celor enunțate supra, analizând în ansamblu circumstanţele cauzei, conducându-se de scopurile pedepsei penale, reieșind din caracterul infracțiunii, din personalitatea inculpatei Melnic Ina, de lipsa circumstanțelor agravante, de prezența circumstanțelor atenuante și a circumstanței excepționale - săvârșirea infracţiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, din noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare determinate prin prisma art. 70 alin.(3^1) și 80^1 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată consideră că pentru corectarea inculpatei Melnic Ina, nu este absolut necesară privarea de libertate, fapt determinat atât de circumstanțele cauzei, cât și de persoana inculpatei, care anterior nu a fost judecată și nici nu a fost sancționată contravențional, vina a recunoscu-o, se căiește sincer de cele comise și a reparat prejudiciul cauzat. Astfel, instanța consideră necesar de a acorda o şansă inculpatei, pentru reeducarea acesteia nefiind absolut necesară privarea de libertate, acordându-i şansa corectării fără izolarea de societate, prin suspendarea condiţionată a executării pedepsei în limita perioade de probațiune pe parcursul căreia va fi obligată să anunțe în scris, în prealabil, organului competent despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, conform prevederilor art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal.

La adoptarea deciziei privind suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea în privinţa lui Melnic Ina, instanţa a luat în considerare şi practica Curții Europene a Drepturilor Omului în ce priveşte orientarea instanţelor de judecată la aplicarea sancţiunilor non-pnvative de liberate. Astfel în cauza VARGA şi alţii vs Ungaria din 10 martie 2015 Curtea a concluzionat că, Nu Curtea este cea care trebuie să indice statelor modalitatea în care ar trebui administrate politicile penale şi sistemul penitenciar. Aceste chestiuni ridică mai multe probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii (cauza Torreggiani şi alţii, din 8 ianuarie 2013). Curtea ar dori să reamintească totuşi în acest context recomandările Comitetului de Miniştri, prin care statele sunt invitate să încurajeze procurorii şi judecătorii să recurgă cât mai mult posibil la alternative pentru detenţie şi să reorienteze politicile penale către folosirea mai rară a detenţiei pentru ca, printre altele, să se rezolve problema inflaţiei populaţiei încarcerate (Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec(2006)13 ale Comitetului de Miniştri).

Totodată, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) Cod penal are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor care încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport. Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol,

iar în cazul din speță, încălcărea regulilor de securitate a circulaţiei de către Melnic Ina, a provocat decesul unei persoane, instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat și a pedepsei complementare obligatorii sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Or, pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport este o pedeapsă stabilită de legislator pentru infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) Cod penal ca pedeapsă complementară obligatorie, care are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Conform art.65[1] alin.(1), (3) și (4) Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege. La aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce mijloace de transport sau la anularea acestui drept în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

În cadrul cauzei penale acțiune civilă nu a fost înaintată, succesorul părții vătămate decedate, Rotari Ștefan, în ședința de judecată, a declarat că nu are careva pretenții de ordin material și moral față de inculpata Melnic Ina, aceasta a compensat pe deplin prejudiciul material și moral cauzat în urma accidentului rutier din 11 august 2025, în rezultatul căruia a decedat mătușa sa Rotari Evdochia.

Corpurile delicte.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani, din 11 august 2025, a fost recunoscut drept corp delict și anexate la cauza penală: tichetul alcotestului ”6820 Drager”, întocmit la data de 11 august 2025 ora 09:02 min, în privința stării de ebrietate a lui Melnic Ina, născută 27 octombrie 2005, în cadrul procesului penal nr. 20253000185 (f.d.64).

În conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Corpurile delicte:

- tichetul alcotestului ”6820 Drager”, întocmit la data de 11 august 2025 ora 09:02 min, în privința stării de ebrietate a lui Melnic Ina, născută ***** în cadrul procesului penal nr. 20253000185, în condițiile art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, urmează a fi păstrat în continuare la materialele cauzei, pe tot parcursul păstrării dosarului.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare în mărime de 4 078 lei, ce constituie cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202527C0058 din 29 august 2025 (f.d.47-50).

În conformitate art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Reieșind din prevederile art.229 alin.(1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, instanța de judecată constată că, la etapa urmării penale a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare de către expertul judiciar din cadrul Centrului de Medicină legală, pentru stabilirea adevărului în cauză (f.d.44).

În conformitate cu prevederile art.143 alin. (1) pct.2) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

Reieșind din prevederile art.75 alin.(3) din Legea nr.68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Potrivit raportul de expertiză judiciară nr.202527C0058 din 29 august 2025 eliberat de Centrul de Medicină Legală, cheltuielile suportate în cadrul examinărilor

medico-legală primară a cadavrului pe nume Rotaru Evdochia, constituie suma de 4 078 (patru mii șaptezeci și opt) lei (f.d.47-50).

Astfel, în urma efectuării raportului de expertiză judiciară nr.202527C0058 din 29 august 2025 (f.d.47-50) au fost suportate cheltuieli judiciare în mărime de 4 078 (patru mii șaptezeci și opt) lei, pe care instanța de judecată consideră necesar de a le încasa din contul inculpatei.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatei.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpata să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpata ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

În cadrul procesului penal, prin decizia Curții de Apel Bălți nr.19r-139/2025 din 03 octombrie 2025, s-a admis demersul procurorului în procuratura Drochia, oficiul Râșcani cu privire la ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport pe numele lui Melnic Ina și s-a dispus aplicarea în privința lui Melnic Ina, a măsurii preventive sub formă de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport cu nr.256900327 din 14 iulie 2025, de categoria ”AM”, ”B1” și ”B”, până la pronunțarea unei hotărâri definitive pe cauza dată (f.d.133-140).

Astfel, reieșind din faptul că, instanța a stabilit lui Melnic Ina pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, se consideră necesar a menține măsura preventivă, ridicarea provizorie a permisului de conducere, până când sentința va deveni definitivă.

Totodată, aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatei Melnic Ina nu a fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, astfel, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatei Melnic Ina.

Confiscarea specială.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.13[1]) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat confiscarea specială a automobilului de model ”*****”, cu numărul de înmatriculare ”*****”, care aparține cu drept de proprietate inculpatei Melnic Ina, solicitare care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art.395 alin.(6) Cod de procedură penală, dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute la art.106 - 106[2] din Codul penal nr.985/2002, instanţa de judecată se pronunţă asupra confiscării bunurilor. În acest caz, dispozitivul sentinţei va cuprinde:

1) în cazul confiscării bunului: a) dispoziţia privind confiscarea specială sau extinsă a bunului şi informaţia ce permite identificarea acestuia; b) numele şi prenumele proprietarului sau ale posesorului bunului confiscat; c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat;

2) în cazul confiscării contravalorii bunului, a veniturilor sau foloaselor obţinute din acesta: a) dispoziţia cu privire la încasarea sumei; b) numele şi prenumele persoanei din contul căreia se încasează suma.

În conformitate cu art.106 alin.(1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracţiuni;

b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

c) date pentru a determina săvârșirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

e) deţinute contrar dispoziţiilor legale;

f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri;

g) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 11 august 2025 a fost recunoscute drept corp delict și anexat la cauza penală nr.2025300185 - automobilul de model ”***** *****” cu numărul de înmatriculare ”TTM 072” care, prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 21 august 2025 a fost transmisă spre păstrare pe teritoriul gospodăriei țărănești ”Bodean Andrei Valeri” amplasată în satul Iabloana, r-nul Glodeni (f.d.53, 57).

La caz, instanța reține că confiscarea specială constă în trecerea silită şi gratuită în proprietatea statului a anumitor lucruri ce aparţin persoanei care a săvârşit o faptă prevăzută de legea penală, a căror deţinere de către făptuitor, datorită naturii lor ori datorită legăturii acestora cu fapta, prezintă pericolul săvârşirii unor noi fapte prevăzute de legea penală. Confiscarea specială este o sancţiune de drept penal şi constă în scoaterea forţată din patrimoniul celor care le deţin şi trecerea în patrimoniul statului a lucrurilor anume determinate prin lege.

Cauza care determină luarea măsurii de siguranţă a confiscării speciale o reprezintă starea de pericol ce decurge din deţinerea unor lucruri care au legătură cu săvârşirea infracţiunii ori care ar putea fi folosite la săvârşirea de fapte prevăzute de legea penală în viitor.

La caz, prin aplicarea în privința inculpatei a pedepsei complementare obligatorii anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, se consumă cauza care ar determina luarea măsurilor de siguranță a confiscării speciale.

Totodată, instanța de judecată reține că confiscarea penală nu poate reprezenta o nouă pedeapsă penală.

Confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea unei alte infracțiuni identice sau similare. În fiecare caz când se solicită confiscarea urmează totuși a fi aplicat testul de proporționalitate. În caz contrar, există riscul de încălcare a dreptului de proprietate (a se vedea hot. Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Paulet v. Marea Britanie, 2014, §§ 63-69; în cauza Rustamkhanli v. Azerbaidjan, 2024, § 53-66).

Or, conform dispoziţiilor constituţionale, confiscarea averii este o pedeapsă complementară care constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a tuturor sau a unei părţi din bunurile care se află în proprietatea condamnatului şi care au fost destinate, folosite sau rezultate din infracţiune.

În speță, instanța reiterează că, în situația în care pentru infracțiunea comisă inculpata deja va suporta consecințele, executând pedeapsa stabilită – închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, confiscarea special nu poate fi apreciată ca fiind una

compensatorie, ci doar ca o măsură de pedeapsă suplimentară, care în situaţia dată nu este proporţională cu scopul legii penale.

Suplimentar, instanța de judecată reține că, conform prevederilor Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenţiei Europene pentru apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor fundamentale (art.1 al Protocolului adiţional nr.1) şi ale Constituţiei Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atât singură cât şi în asociere cu alţii, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire. Totodată Constituţia Republicii Moldova stipulează că averea dobândită licit nu poate fi confiscată şi că bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

În contextul celor invocate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge solicitarea procurorului privind confiscarea specială a automobilul de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, ce aparține cu drept de proprietate inculpatei Melnic Ina.

Conform prevederile art.7, 67, 70 alin.(3^1), 75-77, 79, 80^1, 90 și 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, art.341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e

Melnic Ina se recunoaște vinovată și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal şi cu aplicarea art.70 alin.(3^1), 79 și 80^1 Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Melnic Ina pe un termen de 3 (trei) ani se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dacă condamnata nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal, se obligă Melnic Ina să anunțe în scris, în prealabil, organului competent, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport nr.256900327 din 14 iulie 2025, de categoria ”AM”, ”B1” și ”B”, pe numele lui Melnic Ina – se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Permisul de conducere nr.256900327 din 14 iulie 2025, de categoria ”AM”, ”B1” și ”B”, pe numele lui Melnic Ina, la intrarea în vigoare a sentinței, de remis Agenției Servicii Publice, pentru anularea acestuia.

Corpurile delicte:

- tichetul alcotestului ”6820 Drager”, întocmit la data de 11 august 2025 ora 09:02 min, în privința stării de ebrietate a lui Melnic Ina, născută la 27 octombrie 2005, în cadrul procesului penal nr. 20253000185, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, urmează a fi păstrat în continuare la materialele cauzei, pe tot parcursul păstrării dosarului.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate, se admite.

Se încasează din contul lui Melnic Ina, născută la data de ***** număr de identificare 2004500403789, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202527C0058 din 29 august 2025, în mărime de 4 078 (patru mii șaptezeci și opt) lei.

Se respinge solicitarea procurorului privind confiscarea specială a automobilul de model ”***** *****” cu numărul de înmatriculare ”*****, ce aparține cu drept de proprietate inculpatei Melnic Ina.

Corpul delict: automobilul de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, ce aparține cu drept de proprietate inculpatei Melnic Ina, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 11 august 2025 care, prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 21 august 2025 a fost transmisă spre păstrare pe teritoriul gospodăriei țărănești ”Bodean Andrei Valeri” amplasată în satul ***** după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, de restituit proprietarului Melnic Ina.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde cu originalului, judecător ADOMNIȚA Maria